

ZVONIMIR NARobe (1929-2010)

U Zagrebu je, 25. lipnja 2010. godine, u 81. godini života preminuo dr. sc. Zvonimir Narobe, redoviti, umirovljeni, profesor Geodetskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Umro je u svojoj obiteljskoj kući u kojoj je skromno, tiho i mirno živio posljednjih godina. Oprostili smo se od njega na Krematoriju u Zagrebu u krugu rodbine, prijatelja, kolega i suradnika.

Proživio je dr. sc. Zvonimir Narobe lijepih osamdesetak godina. Usprkos teškim bolestima kojega su počele pratiti još od 1980. godine, kada je doživio prvi infarkt, pa nekoliko godina poslije drugi, profesor Narobe se nije prepustio bolestima nego im je prkosio i, unatoč teškoćama, svakodnevno šetao po svojoj Trešnjevci. Posljednjih dvadesetak dana života bio je prikovan za krevet.

Imao je prof. Narobe jedan poseban način komunikacije. Svi oni kojima je bio profesor i koji su mu kasnije bili su-

radnici, ocjenjivali su ga na jedan isti način: kvalitetan profesor, predavač, pedagog, znanstvenik, ali s neobičnim načinom komunikacije.

Bio je dr. Narobe profesor s velikim teorijskim znanjem i praktičnim iskustvom. Kada bi god studentima "zaškripilo" u nekim programima iz geodezije (ne pitajući se da li on to predaje ili ne) otišli bi k njemu da otkrije pogrešku. Gotovo uvijek bi, prateći tijek rješavanja zadatka svojim neuobičajeno debelim prstima, otkrio pogrešku i, po njegovom običaju, studenta ne bi niti pogledao. Bilo je, uistinu, koji put neobično s njime razgovarati ili biti na ispitu. Gotovo da te ne pogleda. Ali navikne se na to i prihvati kao njegov poseban, neuobičajeni način komunikacije. Slušajući njegova zanimljiva predavanja ili vježbe, gdje je pokazivao svu raskoš znanja i sposobnosti to znanje prenijeti na druge, više se nije primjećivalo kamo profesor gleda.

Od njega se moglo naučiti kao se treba odnositi prema nastavi i studentima. Za njega je, uvijek, student bio najvažniji. Student je zauzimao prvo mjesto i sve svoje obveze, podređivao je obvezama prema studentima. Predavanja i ispite održavao je redovito, pa gotovo da nije bilo "odgađanja" predavanja ili ispita.

Prošao je put od asistenta (1957. god.) do redovitog profesora, u koje je zvanje izabran 1981. godine. Odlaskom u mirovinu (1993. god.) završio je njegov radni vijek na Fakultetu, na kojemu je sudjelovao u školovanju 36 generacija studenata. Predavao je kolegije iz inženjerske geodezije na redovitom i izvanrednom studiju u Zagrebu i Splitu. Posebno područje njegova interesa bili su pomaci i deformacije građevinskih objekata.

Pod njegovim je mentorstvom izrađen veći broj diplomskih i magistarskih radova te doktorskih disertacija. Prof. dr. sc. Zvonimir Narobe bio je i dobar poznavalac statistike i teorije vjerojatnosti. Njegov doktorat iz 1965. godine mogao je poslužiti kao dobar priručnik za stjecanje osnovnih pojmova iz vjerojatnosti i statistike.

Na Fakultetu je obnašao značajne dužnosti među koje treba spomenuti da je bio višegodišnji predstojnik Geodetskog zavoda i Zavoda za inženjersku geodeziju. Bio je predsjednik Savjeta fakulteta (1983-1985) te višegodišnji voditelj izvanrednog diplomskog i poslije-diplomskog studija.

Bio je dr. Narobe jedan od osnivača hrvatskog programa probnih ispitivanja gotovih konstrukcija, poglavito mostova. Zajedno s kolegama s Građevinskog fakulteta i IGH d.d., osmislio je geodetske metode mjerenja mostova i kranskih staza pri njihovim probnim ispitivanjima. S tim u svezi, izradio je nekoliko stotina znanstvenostručnih studija o ispitivanju gotovih konstrukcija.

Bez oklijevanja i otvorena srca može se reći kako nas je prof. dr. sc. Zvonimir Narobe obogatio svojom blagom upornošću i čvrstom vjerom kako nema cilja ili prepreke koji se ne mogu savladati. Obogatio nas je spoznajom kako treba strpljivo i uporno hrabriti one koje treba pokrenuti, kako beskompromisno treba upozoravati one kojima je kratkoročni interes važniji od općeg dobra i pravih vrijednosti.

Ništa nećemo zaboraviti, sve pamtimo, pa ako i ne možemo obećati da ćemo ispuniti sve ono što je njemu ostalo. Osjećamo žaljenje što više nije s nama omiljena osoba, dragocjena za svaku stvaralačku sredinu, svaku akademsku zajednicu.

Zdravko Kapović